

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaë

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XI. De Geradâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

res singulas & omnes species comprehendit, quod ex Logicis notum esse ait Bachovius lib. 1. de pignor. cap. 5. in fin. & firmat per l. namque 15. §. 1. de pignorib. ibi: perinde ac si specialiter fuissent obligata. junctal. rei 17. C. de distract. pign.]

X.

GENUS verè & propriè repræsentatur in qualibet specie. l. si quid eorum 47. §. interemptum 1. ff. de legat. 3. Surdus conf. 121. n. 3. Bald. conf. 239. Testator, in princ. lib. 1. Dyn. conf. 51. Questio. n. 3. vers. præterea. Cardinal. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 40. n. 5. & idè quæ prædicantur de genere, debent prædicari de singulis speciebus, l. juris gentium 7. §. sed fraudandi 10. in fin. ff. de pact. cum aliis citatis ab Everhardo in top. legalib. loco 61.

XI.

GENERE remoto, removentur species, d. §. sed si fraudandi 10. l. fundi 25. §. fin. ff. de fundo instruct. l. sancimus 3. ubi Bart. C. de usur. rei judic. d. l. 1. §. quod autem 2. ff. de aleatorib. l. 1. in fin. ff. de suis & legit. hered. l. si causa cognita. 32. junctâ glossa verb. peremisti. Cod. de transact. §. vulgo 4. institut. de success. cognat. cum aliis, de quibus Everhardus loco 62. Sigismund. Scacc. de appellat. quæst. 19. remedi. 1. conclus. 2. num. 11. v. Kubach. in Brocard. cap. 22. broc. 1. pag. 397. add. ax. 4. à quo removentur proprietates generis, ab eodem removentur omnes species l. 1. in f. de suis & legit.

XII.

GENUS in suo genere tantum operatur, quantum species in sua specie, l. si chor. 79. in pr. ff. de legat. 3. l. si duo 51. ff. de admin. tutor. d. l. omnes 4. C. de prescript. 30. annor. Cravett. conf. 161. num. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. G. conclus. 40. n. 20. ubi n. 21. cum eodem Cravetta conf. 118. n. 14. extendit etiam in materia odiosa. [Nota tamen casum, in quo non operatur tantum genus, quoad omnia, sicut species, quoad speciem: Nam licet sub genere comprehendantur omnes species generis, ut not. in l. 7. §. 10. de pact. tamen ubi requiritur notabilis expressio speciei, non sufficit facere mentionem, quia expressio per speciem possit retardare Principem à concessione. Abb. in c. in nostra 2. col. 1. de Refr. v. Kubach. c. 22. Brocard. 12.]

XIII.

Genus perire non potest, l. in ratione 30. §. incerta 5. ff. ad Leg. Falcid. l. si te bonis 10. C. de jure delib. l. incendium 11. C. si certum petatur. Curtius jun. conf. 239. n.

35. Anton. Gomez var. tom. 2. cap. 2. n. 32. colum. 3. Surdus de aliment. tit. 3. quæst. 16. cum seqq. & conf. 391. num. 3. Marc. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 13. num. 3. Cardinal. Tusch. d. lit. G. conclus. 40. num. 2. ubi num. 3. post Paris. consil. 92. num. 8. lib. 2. ait, quod genus non est res mobilis, nec immobilis, sed consistens in intellectu. [Itaque si genus aut quantitas promissa vel legata sit, licet quædam de genere perierint, obligatio tamen durat. v. Kubach. in Brocard. de genere. cap. 22. axiom. 13. pag. 412.]

XIV.

GENUS, quod non potest nisi in una specie verificari, pro specie reputatur, l. 2. ff. de liber. & posthum. l. si optio 13. ff. de opt. leg. l. fundus qui locatus 24. ff. de fundo instr. Becc. conf. 34. num. 14. Menochius conf. 71. num. 23. Surdus conf. 135. num. 2. & conf. 179. n. 24. & conf. 269. n. 29. & conf. 431. num. 5. Vincent. Fular. de substitut. quæst. 351. numero 34.

CAP. X.

De Generatione.

Generationi natura magis studet quàm intellectui, & magis curat de esse rerum quàm de scientiis. Guilhelm. Benedict. in cap. Raynuitus in verb. quæ filium, ex eo n. 3. col. 1. & num. 7. vers. & tamen præsumptio. volum. 3. part. 3. extr. de testam. Pacian. conf. 1. num. 16. Naturalissimum enim est generare unum tale quale est, ut ait Aristoteles lib. 2. de anima text. & ibi gloss. in l. quod si molit. 31. §. qui mancipia 21. ff. de edilit. edict. Et natura nihil magis nos docuit, quàm generare & procreare aliquid nobis simile, ut immortalitatem, quàm in individuo non possumus, in specie saltem conservemus. Thadæus Pisto ad pr. Inst. de jur. nat. gent. & civil. num. 7. quo pertinet, quod Callistratus respondit, idè nos filios filiasque concipere atque edere, ut ex prole eorum earumque diuturnitatis memoriam nobis in ævum relinquamus, l. 222. §. ult. de verbor. signif. Harprecht. ad princ. instit. de jur. nat. gent. & civ. num. 6. sic pater prudens prudentem, & nobilis generat nobilem. gloss. in l. nullus. C. de decur. lib. 19. imò mirabilius voluit glossa in l. fin. in vers. consequentia. C. de Natural. liber. quod filius spurius spurium generat, & simile producit suum simile. Ludovic. Gomez, ad §. superest. Instit. de action. num. 38. Siquidem ex bono bonum, ex malo malum nasci dixit Cardin. ex art. de sapient. & natus ex mala progenie præsumptionem præ se fert, quod sit malus. Ang. in l. si quos. C. de Consulib. in fin. Bockel. in tr. de public. judic. disquis. 4.

CAP. XI.

De Geradâ.

Quodcunque non tantum ad ornandam uxorem

Cc 4

rem

rem, sed & ad usum ejus spectat, & in ejus custodia est tempore mortis mariti, illud ad Geradam spectat.

Ratio hujus potissimum consistit in consuetudine locorum. Exempla habet Carpz. P. 2. C. 14. def. 22. seqq. Conf. omnino Stryck. de success. ab intest. Diff. I. c. 5. §. 10. seqq. Struv. de successibus in append. p. m. 401. seqq.

CAP. XII.

Gerundia.

Axioma I.

Gerundia de sui natura inducunt formam, Bald. in l. falsus. col. 2. vers. & Not. hic C. de furt. Ludovic. Gomez. in Comm. ad rubr. Inst. de action. n. 8. & tum necessitatem important; id tamen non semper verum, nam aliquando etiam Gerundia non inducunt necessitatem, sed sæpè tantum designant possibilitatem, ut in l. 20. de Eviction. Gerundium excipiendum, sumitur, pro excipi potest, excipere licet. l. 66. §. 6. de leg. 2. petendus est, pro peti potest. C. A. de Legat. 1b. 28. n. 6.

II.

Gerundia etiam passivè usurpantur, (nam & sic dicta putantur) quasi duplicem significationem gerant, activam & passivam: veluti (1) Gerundia in DO, Damnum dando, in l. 24. de oblig. & act. Judicium suscipiendo. l. 23. de solut. Sic apud Quintilian. Memoria exercendo augetur. Et Virgil.

Utrique videndo

Femina.

(2.) Gerundia in DUM. Cic. Verba ad audiendum jucunda, (id est, auditu) Res difficilis ad judicandum lib. 9. Epist. ad Attic. 11. Sic Lucretius lib. 2. Res difficilis ad credendum. (3) In DI. Cicero Verrin. 2. Hæc frequentia convenit ludorum censendi quæ (id est, ut censetur) contraria. Add. Goclen. lib. 1. Gram. probl. 3. ubi dicit: In his passivam significationem rarissimam esse, & ideo notandam potius quàm imitandam.

III.

Gerundium pro participio in jure poni, non planè infrequens est. ut in l. 25. §. 2. de usur. & fruct. quoad percipiendos fructus, id est, perceptos. Sic, Rei judicandi tempus, pro judicata l. 5. §. 2. de liber. leg. l. 7. §. 15. quib. ex caus. in possess. eatur. De jurejurando, pro juramento præstito, v. Diss. Dn. Parent. Wesembec. de juram. q. 1.

IV.

Gerundia factum significant, non substantiam, ut ait glossa & omnes in rubr. 1. de action. vel jus l. vim facit. ff. de vi armata cum similib. ut per Aret. & Jas. in rubr. Instit. de action. & in rubr. C. de edend. Corn. conf. 224. in antepen. col. 4. Ludovic. Gomez. in comment. ad §. superest Instit. de action. n. 43.

CAP. XIII.

De Gloria.

Axioma I.

Gloria mundi quoad Deum est vanitas vanitatum & omnia vanitas. Eccles. cap. 1. in princ. Chassan. in Catalog. glor. mund. p. 1. confid. 59. Bertrand. conf. 24. n. 4. p. 1. Nolden. de stat. Nob. c. 7. n. 56.

II.

Promptius est cuius parare quàm servare gloriam, Joh. Gruter. in Not. Trochaic. p. 2. floril. Ethic. polit. ex Polyb. leg. §. 6. n. 25.

Nec minor est virtus quam quærere partem tueri.

Vid. Nolden. de stat. Nob. c. 14. n. 145.

De Glossa vid. inf. Opinio.

CAP. XIV.

De Gradibus.

Axioma I.

Quot sunt generationes inter personas, de quarum cognatione quæritur, tot quoque sunt gradus, quia quælibet generatio jure civili gradum constituit l. 7. ff. de grad. cognat.

Limita (1.) ut procedat in computatione juris civilis. (2.) ut intelligatur de tota primâ generatione patris, quæ in summo gradu est, cum filiorum unus non distet remotior à patre quàm alter.

II.

Quoto gradu in lineâ Collaterali persona remotior distat à communi stipite, toto gradu inter se distat secundum computationem canonicam, quia conjunctio sanguinis in stipite, tanquam in fonte cognationis quærenda, cum in stipite demum utraque persona concurrat. Quam rationem tamen improbat Stryck. in annot. ad Instit. de nupt.

CAP. XV.

Grammatica, Philologia.

vid. inf. Græca.

Studiosos Juris eos, qui nefas esse putant alios libros, quàm juris, attingere, ab aliis elegantioris sermonis amantibus tam facile internoscas, quàm hircosos & nitidos ab unguentatis & nitidis. Budæus annot. in Pandect. ad l. Sed adest. Locati. p. 668. Hinc bene Athalaricus Gothorum Rex ad Senatum urbis Romæ apud Cassiod. lib. 9. varior. c. 21. Prima Grammaticorum schola est fundamentum pulcherrimum &c. & prudenter Alber. Gentilis lect. Virgil. cap. 19. Grammatica non dedecet viros summos. Non ejus puduit summum Imperatorem Cæsarem; summum Medicum Galenum; summum Theologum Augustinum; summum Jurisconsultum Laëonem; summum doctum Varronem; qui etiam privatos tractatus isthuc scripserunt. Commune autem hoc excellentissimorum virorum fatum fuit, ut Grammatici per contemptum vocarentur; quod & Erasmo, & Lipsio, & Drusio, & Scaligero accidit. Sixtinus Amama in præfat. librorum Drusii de sectis Judæorum. Vid. Cujac.